

MAXIMILIAAN is een verkleinvorm van MAXIMUS

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Latijnse naam: 'grootste'; 'Maximilianus' is daar dan weer een verklein- of koosvorm van.

Deze naam heeft dezelfde herkomst als de 'rangtelwoord-namen' zoals Primus, Secundus, Tertius enz.: in de Romeinse cultuur bracht men op een dergelijke manier onderscheid aan tussen de kinderen: zo was 'Maximus' de grootste van het stel.

*

Maximilianus van Lorch, Joego-Slavië (ook van Celeia, van Celje, van Cellia, van Cilli, van Noricum, van Pongau), Oostenrijk; bisschop & martelaar; † ca 284; feest 12 & 29 oktober.

Hoewel hij in de 3e eeuw moet hebben geleefd, duiken er pas in de 13e eeuw verhalen en legendes op rond zijn persoon. Hij zou afkomstig zijn geweest van Cilli (= Celeia in Joego-Slavië). Hij zou van een priester, Oranius geheten, zijn christelijke vorming hebben gehad. Van het begin onderscheidde hij zich temidden van de harde Romeinse cultuur door zijn beminnelijke houding en christelijke zachtmoedigheid. Bij het overlijden van zijn ouders gaf hij alles wat hij erfde aan de armen, en hun slaven schonk hij de vrijheid. Nu trok hij naar Lorch (= Lauriacum). Daar werd hij priester gewijd. Vanwege zijn menslievendheid werd hij door de mensen tot hun bisschop gekozen. Het liefst had hij voor de eer bedankt, maar hij kon de aandrang van het volk niet weerstaan. Paus Sixtus II stuurde hem naar de streken die tegenwoordig worden gevormd door Oostenrijk en Zuid-Duitsland. Daar trok hij predikend rond en wisten vele ongelovigen tot Christus te brengen. Juist in de tijd moesten de christenen op last van keizer Numerianus harde vervolgingen ondergaan van de zijde van de Romeinse overheid. Omdat hem werd verteld dat de christenen in zijn vaderland dreigden te bezwijken onder de dreiging van martelingen en doodstraf, keerde hij daarheen terug. Onverschrokken begaf hij zich naar het paleis van de Romeinse overheid en getuigde er van Christus' liefde voor alle mensen. Hij werd natuurlijk gearresteerd en gedwongen aan Romeinse goden te offeren. Maar hij weigerde resoluut. Dat sterkte een aantal wankelmoedige geloofsgenoten. Uiteindelijk zou hij de marteldood gestorven zijn en stiekem begraven in Bischofshofen.

Zijn verering nam in de 16e eeuw een grote vlucht vanaf het moment dat hij door Keizer Maximilian I als patroon werd gekozen. De keizer maakte hem tot achtste patroon van Oostenrijk.

*

Zo werd Maximilianus de naam van Oostenrijkse keizers. Maximilianus I, geboren in 1459, was keizer van 1493-1519. Maximilianus II, geboren 1527, keizer 1564-1576. Er was ook een Maximilianus keizer van México: 1864-1867. Maximilianus I maakte de heilige Maximilianus van Lorch tot mede-patroon van Oostenrijk.

*

Maximilian (gedoopt Raymundus) Kolbe ofm, Auschwitz, Polen; martelaar onder nazi's; † 1941.

Feest 14 augustus.

Maximilian Kolbe was een franciscaan van Poolse afkomst. Ogenshijnlijk was er niets bijzonders aan de hand met deze bescheiden man. Pas door zijn heldhaftige dood kwam de verborgen kwaliteit van zijn leven aan het licht. Hij was priester in de Poolse stad Niepkalanow, en werd in 1930 als missionaris uitgezonden naar het Japanse Nagasaki. In beide steden was zijn parochiekerk toegewijd aan Maria Onbevlekt Ontvangen, voor wie hij dan ook bijzondere devotie had. In 1939 keerde hij terug naar Polen. Op 19 september van dat jaar werd hij gearresteerd en afgevoerd naar Lamsdorf. Maar uiterekend op 8 december, feest van Maria Onbevleete Ontvangen, werd hij weer vrijgelaten. In 1941 werd hij voor de tweede keer opgepakt. Nu werd hij naar Auschwitz gedeporteerd. Hij vergat in de barre omstandigheden van dat kamp zijn priesterroeping niet. Hij bad en troostte voor zover het in zijn vermogen lag. Maar in zijn bescheidenheid leidde hij toch een tamelijk ongemerkt leven.

Tot het moment dat Kampfführer Fritsch besloot tien mensen te laten doodhongereren in de hermetisch afgesloten kelder van bunker 11: geen eten, geen drinken, geen licht, geen lucht. Het lot viel o.a. op Gajowniczek, een Poolse huisvader met twee kinderen. Onmiddellijk wendde pater Kolbe zich tot de kampcommandant. Deze schreeuwde: "Wat mot je, Poolse zwijn?"

In alle rust antwoordde Pater Kolbe: "De plaats innemen van deze ter dood veroordeelde."

"Waarom?" "Ik ben oud en ziek. Hij heeft vrouw en kinderen."

"En wie ben jij dan wel?" "Een Pools priester."

Het verzoek werd ingewilligd. Nummer 5659 op de lijst werd vervangen door 16670. Het schijnt dat Pater Kolbe in zijn opsluiting aldoor hardop heeft gebeden. Hij behoorde tot de vier die tenslotte overbleven en met een dodelijke injectie om het leven werden gebracht.

Toen hij in 1982 door Paus Johannes Paulus II heilig werd verklaard, behoorde Gajowniczek tot de aanwezigen, met zijn beide kinderen.